

vidt ingen Overenskomst opnaas, er det ganske vist Noget, der kan siges, men ikke siges med nogenformhelt Grund af Ret. Naar Landstthinget, som allerede nævnet, halvveis har umuliggjort en regelret Finantslovs Vedtagelse ved at affaste den første Bro, er det let nok at skyde Skylden over paa Andre og Ansbaaret fra sig selv. At dette Thing ikke er opfyldt af nogenformhelt „Bitterhed“, ja, det er muligt, men saa burde det ogsaa have viist det her i denne Adresse, hvilket jeg slet ikke skjønner er Tilfældet. Det vrimler med Paaastande paa Paaastande imod det andet Thing, men som i Virkeligheden ikke have Noget paa sig. At Striden skulde have det Udspring, som den ærede 4de Landstthingsmand for 1ste Kreds (Magen) paaastaar, ja, dertil vil jeg sige, at Udspring og Udspring kan maaske være to Ting. Fra første Færd, naar han gaar tilbage til 1873, eller hvor langt han nu gaar tilbage, er det muligt, at han med en Smule Skin af Ret kan paaastaa det, han siger; men nu for Tiden er det ikke Tilfældet. Vi have været inde i rolige Tilstande, hvor vi fik en hel Del Lovarbejder gennemførte. Efter Valget den 3die Januar 1879 vare vi inde paa en rolig og saglig Forhandling; men da vi havde gaaet et Skridt paa den Vej, fandt den høie Regjering det rigtig, efter sin Opfattelse selvfølgelig, at kaste Strid igjen ind paa Finantsloven ved de velbekendte 3 Punkter. Derefter kom Oplosning paa Oplosning, Paaastand paa Paaastand osv., og naar det saa her siges, at det er Venstres ubesviede Fordringer, der have fremkaldt Striden, saa paaastaar jeg paa det Bestemteste: Nei, det er det ikke; det er den høie Regjering, der har fremkaldt den. Den høie Regjering har ved disse gjentagne Oplosninger, ved disse Paaastande paa Finantsloven tilfidesat den almindelige Valgret og Stattebevillingsret. Det ærede Medlem og hans Meningsfæller forlange altid, at den høie Regjering skal staa paa deres Side; det forlange de bestemt. Vi forlange, at den skal respektere den almindelige Valgret og Stattebevillingsretten, og at Regjeringen lader sin Optraeden være dikteret deraf, samt at den kan regjere paa Lovens Grund og gennemføre gavnlige Reforme. Naar den kan det, ere vi foreløbig tilfredse. Der er en Paaastand, som allerede har været taget op, nemlig at det nuværende Ministerium ikke har manglet Evne eller Villie til at samarbejde med Rigsdagen. Ja, der behøves jo kun at henpege paa de faktiskte Forhold, paa de virkeligte Kjendsgjerninger, det det har viist sig saa bestemt som muligt, at det ikke har kunnet lade sig gjøre. Re-

gjerungen har ikke kunnet samarbejde med Rigsdagen og gennemføre Noget i de senere Aar, fordi den selv har stillet sig i et saadant Forhold til Rigsdagen, at det har været fuldt umuligt. Hvorfor den ikke har kunnet det, er selvfølgelig, fordi Folkethinget har gjort den sørgelige Erfaring, at al Forhandling er øresløs, fordi de Reforme, Folkethinget ønskede gennemførte, satte Regjeringen sig modstræbende imod og omvendt. Vi ere altsaa nu kjorte fast. At Oppositionen i det andet Thing skulde have sat Fædrelandets Tarv tilside, ja, det er en Bestyldning, der skal staa for de Herrers Regning, og hvorfor de skyde Bevis. Jeg tror ikke, at Oppositionen lader sig Noget diktere af nogetformhelt Andet, end hvad den tror, den skylder Fædrelandets Vel. At der kan opstilles Paaastande om, at de uafviselige Krav paa et henfigtsmæssigt Forvar endnu ere uopfyldte, er vel de Herrers Mening; men efter mine Meningsfællers og min Mening ere vi allerede komne saa høit op paa det Omraade, at det vilde være meget betænkeligt for ikke at sige uforløbligt at gaa længere opad. Vi ere allerede komne op til en Høide, der andrager de to Femtedele af hele vor Statsindtægt. Det vilde være uheldige Forhold, vi gik imøde, hvis de Herrer kunde faae os fuldt med, thi saa vilde vi blive finantsielt ruinerede. Det er blevet sagt, at det vilde være en Illusion at antage, at en frugtbringende Virksomhed er mulig, saa længe Folkethingets Flertal fastholder sin oftnævnte Paaastand; men man kunde med endnu større Ret sige, at det vilde være en Illusion at tro, at man kunde leve sig ind i rolige og rigtige Forhold saa længe den nuværende Regjering, der har Provisoriet, Oplosningerne, Visnepunkterne paa Finantsloven osv. paa sin politiske Samvittighed, bliver paa sin Plads. Regjeringen har forsøgt med at opløse Folkethinget gjentagne Gange — det var kun et lille Skridt henad Veien — men den har ingen Oplosning forsøgt af dette høie Thing; det har maaske langt mindre været en Tanke, der har ligget den nær selv. Under saadanne Forhold maa det da ogsaa staa klart for Alle, at det vilde være en Illusion at tro, at den høie Regjering skulde kunne magte at føre Forholdene ind i rolige Tilstande igjen. — Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Carstensen) er ogsaa kommen med den Paaastand, som her staa i Adresse, at Venstrepartiet i det andet Thing ikke er enigt om Andet end at søge at fortrænge den nuværende Regjering. Hvis nu det ærede Medlem og hans Meningsfæller vare ganske visse paa det,